

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D.

ve věci

žalobkyně: **Z. Š.**

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

za účasti: **1) CETIN a. s.**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9 - Libeň
2) Severomoravské vodovody a kanalizace a. s.
sídlem 28. října 1235/169, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2024 č. j. MSK 68767/2023

a ve věci

navrhovatelky: **Z. Š.**

proti
odpůrci: **Město Frýdlant nad Ostravicí**

Shodu s prvopisem potvrzuje

sídlem Náměstí 3, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu města Frýdlant nad Ostravicí schváleného usnesením zastupitelstva města Frýdlant nad Ostravicí ze dne 13. 12. 2017 č. 19/8.1

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2024 č. j. MSK 68767/2023, **se zamítá.**
- II. Návrh navrhovatelky na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu města Frýdlant nad Ostravicí, vydaného zastupitelstvem města Frýdlant nad Ostravicí ze dne 13. 12. 2017 č. 19/8.1 v rozsahu, ve kterém byla na pozemcích parc. č. X, parc. č. XA a parc. č. XB v k. ú. X vymezena plocha rozšíření dopravní infrastruktury k zajištění dopravní obslužnosti zastavitelných ploch Z102 a Z103, **se zamítá.**
- III. V řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2024 č. j. MSK 68767/2023 **nemá** žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. V řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2024 č. j. MSK 68767/2023 **nemají** osoby zúčastněné na řízení právo na náhradu nákladů řízení.
- V. V řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu města Frýdlant nad Ostravicí, vydaného zastupitelstvem města Frýdlant nad Ostravicí ze dne 13. 12. 2017 č. 19/8.1, **nemá** žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 3. 6. 2024 domáhala přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto mj. o odvolání žalobkyně proti společnému povolení vydanému Městským úřadem Frýdlant nad Ostravicí (dále jen „MUFO“ nebo „stavební úřad“) dne 29. 5. 2023, č. j. MUFO 62670/2023, pro stavbu „Příjezdová komunikace k. ú. X“ na pozemcích parc. č. XC, XD, XE, XF, XG, XG, XG, XCH, XI, XJ, XK, XL, XM, XN, XO, XP, XQ a XR.
2. Zároveň žalobkyně navrhla zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu města Frýdlant nad Ostravicí, vydaného zastupitelstvem města Frýdlant nad Ostravicí ze dne 13. 12. 2017, č. 19/8.1 v rozsahu, ve kterém byla na pozemcích parc. č. X, parc. č. XA a parc. č. XB v k. ú. X vymezena plocha rozšíření dopravní infrastruktury k zajištění dopravní obslužnosti zastavitelných ploch Z102 a Z103.

Shodu s prvopisem potvrzuje

3. Žalobkyně uvedla, že vzhledem k tomu, že stávající účelová komunikace je na pozemku parc. č. X, který se nachází mj. mezi pozemky parc. č. XA a XB v jejím vlastnictví, se obrátila na město Frýdlant nad Ostravicí, a to s ohledem na to, že dojde k dotčení jejich pozemků, přičemž ačkoliv stavební úřad připustil zásah do pozemků žalobkyně, nepožadoval její souhlas ve smyslu § 184a zákona č. 183/2006 Sb., starého stavebního zákona (dále jen „starý stavební zákon“). Je přitom zřejmé, že rozšíření komunikace na 4,8 m není reálné bez zásahu do pozemku žalobkyně parc. č. XB, a to s ohledem na umístění sloupu venkovního vedení NN. Tento sloup se nachází v těsné blízkosti hranice pozemků parc. č. XB a XO. Stavbou výhybny, která se má nacházet vedle tohoto sloupu, bude zasaženo do jejího pozemku. Od města Frýdlant nad Ostravicí však neobdržela žádné vyjádření, město tak dosud nepotvrdilo, že úprava stávající komunikace má oporu v územním plánu.
4. V návaznosti na obsah napadeného rozhodnutí týkajícího se § 22 vyhl. č. 501/2006 Sb. žalobkyně uvedla, že názor žalovaného uvedený v napadeném rozhodnutí týkající se šířky pozemní komunikace zpřístupňující pozemek rodinného domu, svědčí o tom, že územní plán města Frýdlant nad Ostravicí nemá v části plochy rozšíření dopravní infrastruktury na pozemku parc. č. X žádné opodstatnění.
5. Žalobkyně právě z tohoto důvodu navrhla také zrušení předmětného územního plánu v dotčeném rozsahu.
6. Žalobkyně dále vznesla námitky ve vztahu k tomu, jakým způsobem žalovaný naložil s její námitkou, že nadřízeným orgánem územního plánování nebyly vypořádány její námitky týkající se závazného stanoviska orgánu územního plánování. Poukázala na to, že jelikož je *vyjádření* orgánu územního plánování ze dne 17. 3. 2023 součástí podkladů pro vydání závazného stanoviska krajského úřadu ze dne 15. 1. 2024, neposoudil krajský úřad otázku řešenou ve vyjádření orgánu územního plánování, která se týká rozšíření koridoru či spíše zastavitelné plochy v nyní platném územním plánu, tudíž neposoudil, zda je tato otázka důvodem k posouzení odvolání žalobkyně. V odvolání žalobkyně navrhla doplnění podkladů o geometrický plán prokazující šířku veřejného prostranství mezi jejími pozemky. Z uvedeného důvodu má žalobkyně za to, že předmětné závazné stanovisko ze dne 15. 1. 2024 je nepřezkoumatelné. Zdůraznila dále, že vybudování výhybny není reálné bez zásahu do jejího pozemku.
7. **Žalovaný** navrhl žalobu zamítnout a odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že se žalobní námitky překrývají s námitkami uplatněnými v odvolání i v průběhu společného řízení.
8. Pokud se jedná o námitku stran sloupů vedení NN, pak podle výkresu C.3 – Koordinační situační výkres, se ani jeden ze sloupů vedení NN nenachází přímo vedle žádné z budovaných výhyben, kdy stávající sloupy jsou ve výkresu označeny fialovou barvou. Z uvedeného výkresu je rovněž patrné, že předmětnou stavbou nedojde k dotčení pozemků žalobkyně. Ve vztahu k souladu s územním plánem je třeba vycházet z toho, že z tohoto hlediska byl záměr posouzen orgánem územního plánování v rámci vydaného závazného stanoviska.
9. Pokud žalobkyně namítá, že žalovaný postupoval nesprávně, když její odvolání nezaslal při postupu podle § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) nadřízenému odboru územního plánování, připomněl žalovaný, že žalobkyně v odvolání navrhla doplnění podkladů o geometrický plán prokazující šířku veřejného prostranství.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Z tohoto žalovaný nevyhodnotil, že by odvolání žalobkyně směřovalo proti obsahu závazného stanoviska orgánu územního plánování ze dne 17. 3. 2023 a nebyl tak dán důvod k zaslání odvolání žalobkyně ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu nadřízenému orgánu územního plánování.

10. K otázce šíře veřejného prostranství žalovaný poukázal na legální definici veřejného prostranství v § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, kdy veřejným prostranstvím jsou tam uvedená prostranství bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Pozemní komunikace je přitom podmnožinou ulice jako veřejného prostranství. Nadto na pozemku parc. č. X se nachází stávající místní komunikace, tedy prostor, který smí užívat každý obvyklým způsobem a k účelu, ke kterému je určena přímo ze zákona, a to ve smyslu § 19 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Navíc, rozšíření stávající komunikace je proveditelné v rámci šíře pozemku parc. č. X.
11. **Odpůrce** k návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu Frýdlant nad Ostravicí uvedl, že je třeba nejprve zdůraznit základní princip a smysl územního plánu se zaměřením na žalovanou situaci. Předmětem územního plánu je stanovení základní koncepce rozvoje území obce, jeho plošného a prostorového uspořádání, koncepce uspořádání krajiny a veřejné infrastruktury, nikoli řešení vlastnických vztahů. Územní plán je tak koncepčním, nikoliv realizačním dokumentem. Pokud se jedná o argumentaci žalobkyně stran šíře veřejného prostranství ve smyslu § 22 vyhl. č. 501/2006 Sb., pak uvedené ustanovení míří na posuzování souladu záměru až v řízení o umístění, potažmo povolení záměru, nikoli tedy při pořizování územně plánovací dokumentace. Je nutno rozlišovat mezi pojmy *pozemek veřejného prostranství* a *plocha veřejného prostranství*. Stávající komunikace umístěná na pozemku parc. č. X je z hlediska šířkových parametrů kapacitně nevyhovující. Na tuto situaci reaguje vhodně územní plán tak, že navrhuje koridor pro potenciální rozšíření dopravní infrastruktury. Vymezení funkční plochy koridoru má opodstatnění, neboť reaguje na stávající stav dopravní infrastruktury v lokalitě, a to jak s ohledem na stávající zástavbu, tak i s ohledem na další navržený rozvoj území. Koridor není v územně plánovací dokumentaci veden jako veřejně prospěšná stavba. Odpůrce navrhl návrh zamítnout, když argumentace navrhovatelky je neopodstatněná a napadenou částí územního plánu nedošlo ke zkrácení práv navrhovatelky.

Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud se nejprve zabýval v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] přezkumem napadeného rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Zaměřil se přitom na otázku, zda není dán některý z důvodů pro zrušení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 76 s. ř. s., neboť v takovém případě by bylo nadbytečné zabývat se návrhem na zrušení části opatření obecné povahy. Návrh na zrušení opatření obecné povahy soud posoudil jako tzv. incidenční návrh, když navrhovatelka tvrdila dotčení na svých právech předmětným opatřením obecné povahy, které přitom bylo užito v rámci předmětného společného řízení.
13. Krajský soud konstatuje, že důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 76 s. ř. s. neshledal. Zabýval se proto dále návrhem na zrušení předmětného územního plánu a

přezkumem shora vymezeného napadeného rozhodnutí. Věc soud posoudil a rozhodl u ústního jednání dne 10. 9. 2025, u kterého účastníci setrvali na svých postojích.

14. Pokud se týče podání žalobkyně (navrhovatelky) ze dne 2. 9. 2025 a 5. 9. 2025, soud konstatuje, že pokud z těchto podání může vyplývat nově uplatněná žalobní/návrhová argumentace, pak tato byla uplatněna až po uplynutí lhůty k podání žaloby (včetně incidenčního návrhu) a soud tak k této argumentaci již nepřihlížel.
15. Krajský soud dále uvádí, že si je vědom důkazních návrhů žalobkyně učiněných v průběhu řízení, včetně těch, které navrhla v uvedených podáních. Soud však dospěl k závěru, že navrhované důkazy nemohly nijak přispět k jinému objasnění skutkového stavu, než jaký vyplývá z obsahu správních spisů, a proto uvedené důkazy jako nadbytečné neprováděl.
16. Co se týče návrhu na zrušení části předmětného územního plánu, neshledal jej soud důvodným. Navrhovatelka v zásadě uplatnila pouze jednu návrhovou námitku, a to, že názor žalovaného uvedený v napadeném rozhodnutí týkající se šířky pozemní komunikace ve smyslu § 22 vyhl. č. 501/2006 Sb., zpřístupňující pozemek rodinného domu, svědčí o tom, že územní plán města Frýdlant nad Ostravicí nemá v části plochy rozšíření dopravní infrastruktury na pozemku parc. č. X žádné opodstatnění.
17. Tuto námitku je třeba zásadně odmítnout. Ve shodě s odpůrcem musí krajský soud na prvním místě zdůraznit, že ve smyslu zákonné úpravy je předmětem územního plánu stanovení základní koncepce rozvoje území obce, jeho plošného a prostorového uspořádání a koncepce uspořádání krajiny a veřejné infrastruktury; územní plán je tak skutečně koncepčním, nikoliv realizačním dokumentem.
18. Soud přisvědčuje také argumentaci, že dikce § 22 vyhl. č. 501/2006 Sb. směřuje na posuzování souladu záměru až v řízení o umístění, potažmo povolení záměru, nikoli při pořizování územně plánovací dokumentace.
19. Krajský soud má také ve shodě s odpůrcem za to, že územní plán návrhem koridoru reagoval na dosavadní stav v území jak s ohledem na stávající zástavbu, tak i s ohledem na další navržený rozvoj území. Vymezení uvedené funkční plochy koridoru tak zásadně má opodstatnění.
20. K jednotlivým žalobním bodům ve vztahu k přezkumu napadeného rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje uvádí soud předně, že rozsah přezkumu rozhodnutí ve správním soudnictví je v první řadě odvislý od žalobních bodů vznesených žalobcem. Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, že: „*Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“
21. Krajský soud tedy podrobil napadené rozhodnutí přezkumu výlučně v rozsahu žalobkyní uplatněných námitek; tyto námitky shledal nedůvodnými.

Shodu s prvopisem potvrzuje

22. Soud musí na tomto místě zdůraznit, že způsob, jakým je žaloba sepsána, ve svém důsledku poměrně ztěžuje orientaci v ní a tudíž orientaci v žalobních námitkách. Jedná se totiž v zásadě o strojově psaný jednolitý text obsahující množství citací, které obsah žaloby zásadním způsobem znepřehledňují. Krajský soud nicméně i přesto dovodil, že žalobkyně v zásadě namítá, že
- a) *stávající účelová komunikace je na pozemku parc. č. X, který se nachází mj. mezi pozemky parc. č. XA a XB v jejím vlastnictví, přičemž má za to, že dojde k dotčení jejích pozemků rozšířením komunikace, když ačkoliv stavební úřad připustil zásah do pozemků žalobkyně, nepožadoval její souhlas ve smyslu § 184a starého stavebního zákona. Je zřejmé, že rozšíření komunikace na 4,8 m není reálné bez zásahu do pozemku žalobkyně parc. č. XB, a to s ohledem na umístění sloupu venkovního vedení NN. Tento sloup se nachází v těsné blízkosti hranice pozemků parc. č. XB a X. Stavbou výhybny, která se má nacházet vedle tohoto sloupu bude zasaženo do jejího pozemku.*
 - b) *rozšíření stávající komunikace neodpovídá § 22 vyhl. č. 501/2006 Sb., stanovující minimální šíři veřejného prostranství, z čehož právě s ohledem na sloupy vedení NN vyplývá nutnost dotčení práv žalobkyně rozšířením komunikace*
 - c) *jelikož je vyjádření orgánu územního plánování ze dne 17. 3. 2023 součástí podkladů pro vydání závazného stanoviska krajského úřadu ze dne 15. 1. 2024, neposoudil krajský úřad otázku řešenou ve vyjádření orgánu územního plánování, která se týká rozšíření koridoru či spíše zastavitelné plochy v nyní platném územním plánu, tudíž neposoudil, zda je tato otázka důvodem k posouzení odvolání žalobkyně. V odvolání žalobkyně navrhla doplnění podkladů o geometrický plán prokazující šířku veřejného prostranství mezi jejími pozemky. Z uvedeného důvodu má žalobkyně za to, že předmětné závazné stanovisko ze dne 15. 1. 2024 je nepřezkoumatelné.*
23. Námitku a) má krajský soud za nedůvodnou. Jak již konstatoval žalovaný v napadeném rozhodnutí a jak vyplývá ze spisové dokumentace podle výkresu C.3 – Koordinační situační výkres, se ani jeden ze sloupů vedení NN nenachází přímo vedle žádné z budovaných výhyben, kdy stávající sloupy jsou ve výkresu označeny fialovou barvou. Krajský soud sdílí názor žalovaného, že z uvedeného výkresu jednoznačně vyplývá, že předmětnou stavbou, rozšířením stávající komunikace, nedojde k dotčení pozemků žalobkyně.
24. Ani námitku b) neshledal krajský soud důvodnou. Je totiž třeba vycházet z toho, že § 22 vyhl. č. 501/2006 Sb. se aplikuje při novém vymezení veřejného prostranství. Uvedené limity logicky není možné aplikovat na již existující veřejná prostranství. Lze tedy přisvědčit vypořádání této otázky žalovaným na str. 15 a 16 napadeného rozhodnutí.
25. V souvislosti s uvedenými námitkami nelze podle krajského soudu přehlédnout, že žalobkyně zaměňuje vymezení plochy veřejného prostranství v územně plánovací dokumentaci a pozemků veřejného prostranství v rámci územního či povolovacího řízení. Skutečnost, že v územně plánovací dokumentaci je plocha veřejného prostranství vymezena šířeji než samotný pozemek veřejného prostranství (v daném případě pozemek parc. č. 1304/2), ještě neznamená, že vymezením takové plochy v územním plánu musí v územním či povolovacím řízení dojít a priori k dotčení práv vlastníka pozemků, na nichž je *plocha* veřejného prostranství vymezena.

26. Konečně nebylo možné shledat důvodnou ani námitku c). Je totiž zřejmé, že svými námitkami v průběhu řízení, zejména pak řízení odvolacího, se žalobkyně domáhala ve výsledku v zásadě toho, aby se orgán územního plánování vyjádřil k otázce dotčení práv žalobkyně předmětnou stavbou. To však orgánu územního plánu při posuzování souladu předkládaného záměru s územně plánovací dokumentací nepřísluší. Proto se k této otázce správně nevyjadřoval orgán územního plánování v závazném stanovisku ze dne 17. 3. 2023 a proto také nebyl důvod, aby s ohledem na obsah odvolání žalobkyně bylo její odvolání postoupeno nadřízenému orgánu územního plánování postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani to, že orgán územního plánování vydal dne 17. 3. 2023 kromě závazného stanoviska také *vyjádření*, ve kterém se vyjádřil mj. k námitkám žalobkyně vzneseným v průběhu společného řízení, tedy nad rámec posouzení souladu povolovaného záměru s územně plánovací dokumentací.
27. Ze všech uvedených důvodů byl také zcela nedůvodný požadavek žalobkyně na provedení geometrického plánu, neboť zjišťovat rozsah koridoru plochy veřejného prostranství v územním plánu je pro předmětné řízení nadbytečné. Pro posouzení věci bylo podstatné pouze to, zda předmětnou stavbou dojde k dotčení práv žalobkyně, což bylo v řízení spolehlivě vyvráceno.

Závěr a náklady řízení

28. Krajský soud neshledal při přezkumu napadeného rozhodnutí důvodnou žádnou žalobní námitku, a proto žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. (výrok I.)
29. Krajský soud neshledal při přezkumu napadeného opatření obecní povahy důvodnou námitku navrhovatelky, a proto návrh na zrušení napadeného opatření obecní povahy zamítl podle § 101d odst. 2 s. ř. s. (výrok II.)
30. V řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšné žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost a žalovaný náklady řízení nepožadoval, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III.).
31. Ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení v řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok IV.).
32. V řízení o návrhu na zrušení opatření obecní povahy byl plně procesně úspěšný odpůrce, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšné navrhovatelce právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu odpůrci nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost a odpůrce náklady řízení nepožadoval, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok V.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 10. září 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu